

סיכום שיעור 28: סיווג XOR באמצעות פרספטرون

Lesson 28: XOR Classification with Perceptron

ד"ר יורם סגל

כל הזכויות שמורות - © ד"ר יורם סגל

January 2026

גרסה 1.0

1 מבוא

שיעור זה עוסק במעבר ממתמטיקה לפרקтика בתחום הלמידה העמוקה (Deep Learning) המטריה העיקרית היא להבין את הפרספטרון כיחידה הבסיסית של רשתות נוירוניים, ולהבין מדוע בעיית ה-XOR הייתה מכשול ממשוני בהתקפות התחום.

2 הפרספטרון – האוטם של הלמידה העמוקה

2.1 מהנוירון לפרספטרון

הפרספטרון הוא היחידה האוטומית הבסיסית של כל רשת נוירוניים. ההבדל בין נוירון לפרספטרון:

- **נוירון:** מבצע חיבור לינארי בלבד – מכפלה משוקלلة (Scalar Product). הוא לינארי לחלוטין ומוגבל ביכולת הפתרון שלו.
- **פרספטרון:** מוסיף פונקציית אקטיבציה (Activation Function) שמנήה אי-LINEARITY ומאפשרת קבלת החלטה ביןארית.

2.2 המשוואת המתמטית

משוואת הנוירון הבסיסית:

$$(1) \quad z = \sum_{i=0}^n w_i \cdot x_i = w_0 \cdot x_0 + w_1 \cdot x_1 + w_2 \cdot x_2 + \dots$$

כasher:

- x_0 תמיד (ה-Bias)
- $w_0 = b$ – ה-Bias שמציא את קו ההפרדה
- w_i – המשקלים (חשיבות כל תכונה)
- x_i – הפיצ'רים (התכונות)

היצוג הווקטוריאלי: מכפלה סקלרית של וקטור משקלים כפול וקטור פיצ'רים.

2.3 פונקציית האקטיבציה

פונקציית האקטיבציה (Activation Function) מחליטה האם הנקודה נמצאת מעל הקו או מתחתיו:

$$(2) \quad f(z) = \begin{cases} 1 & \text{אם } z > 0 \\ 0 & \text{אם } z \leq 0 \end{cases}$$

3 סיווג לינארי ובעיית ה-ROX

3.1 עקרון הסיווג הלינארי

המטרה: להעביר קו (או היפרפלין במימדים גבוהים) ש הפריד בין שתי קבוצות נתונות.
נקודה חשובה: אם ידועים להפריד בין 2 קבוצות, ידועים להפריד גם בין 100 קבוצות – פשוט מפרידים 99 מול 1, אז ממשיכים.

3.2 משמעות המשקלים

המשקלים מייצגים את **חשיבות** כל תכונה. לדוגמה, אם רופא בודק לחץ דם, גובה ומשקל:
- לחץ דם – משקל גובה (קריטי להחלטה)
- גובה – משקל נמוך (פחות משמעותית)

4 ההוכחה שה-ROX אינו ניתן לפתורן בפרשפטרון בודד

4.1 טבלת האמת של XOR

טבלה 1: טבלת האמת של שער XOR

XOR	x_2	x_1
0	0	0
1	1	0
1	0	1
0	1	1

4.2 ההוכחה בשלילה

נניח שקייםפרשפטרון שמצליח לסווג את ה-XOR. נציב את התנאים:

1. עבר $(0, 0)$: נדרש $b < 0$ (כדי לקבל 0)
2. עבר $(0, 1)$: נדרש $b > 0 + w_2$ (כדי לקבל 1)

3. עבור $(0, 1)$: נדרש $0 > b + w_1$ (כדי לקבל 1)

4. עבור $(1, 1)$: נדרש $0 < b + w_1 + w_2$ (כדי לקבל 0)

נחבר את אי-שוויונים 2 ו-3:

$$w_1 + w_2 + 2b > 0$$

אבל מתנאי 1 אנחנו יודעים $w_1 + b < 0$, ומתנאי 4 אנחנו יודעים $w_1 + w_2 + b < 0$.
זהו **סתירה** – ולכן לא קיים פרספטרון בודד שפותר את ה-XOR.

5 הפתרון: רשת רב-שכבותית

הפתרון לבניית ה-XOR הוא הוספת **שכבה נוספת**. כל שכבה:

1. מוצאת קו הפרדה

2. שואלת: "האם מעל הקו או מתחת?"

3. מעבירה את התוצאה לשכבה הבאה

תובנה מרכזית: התוצאות של שכבה אחת הופכות לפיצרים של השכבה הבאה!

6 – אלגוריתם האופטימיזציה Gradient Descent

6.1 העיקרון

- מטרה: למצוא את המשקלים שמצביעים את פונקציית השגיאה

- שיטה: תנועה בכיוון ההיפוך לנגרזרת (ירידה במורד ההר)

6.2 נוסחת העדכון

$$(3) \quad w_{new} = w_{old} - \alpha \cdot \nabla E(w)$$

כאשר:

- α – **קצב הלמידה** (Learning Rate)

- $\nabla E(w)$ – הגרדינט של פונקציית השגיאה

6.3 פונקציית הסיגמוואיד

בגל שפונקציית הסימן אינה רציפה ולא ניתן לגזירה, משתמשים בקירוב רציף – **פונקציית הסיגמוואיד**:

$$(4) \quad \sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

תכונות:

- כאשר $0 : \sigma(0) = 0.5$
- כאשר $x \rightarrow +\infty : \sigma(x) \rightarrow 1$
- כאשר $x \rightarrow -\infty : \sigma(x) \rightarrow 0$

7 מושגים חשובים נוספים

One-Hot Encoding 7.1

כאשר יש קטגוריות (למשל: אדום, צהוב, כחול), במקומות שונים להן מספרים (1, 2, 3), יוצרים עמודה נפרדת לכל קטgorיה עם ערכים 0 או 1.
הסיבה: לשמר על מספרים בטוחה [0, 1] ולמנוע התבדדות של החישובים.

Batch ו Epoch 7.2

- Epoch: מעבר אחד על כל הדוגמאות ב-Dataset
- Batch: קבוצת דוגמאות שמעובדות ביחד לפני עדכון המשקלים

שיטת Adam 7.3

אלגוריתם אופטימיזציה שמתחליל עם צעדים קטנים ומקטין אותם ככל שמתקדמים – למניעת "קפיצה" מעל המינימום.

8 תובנות מרכזיות

נקודות חשובות לזכור:

1. **הדבר החשוב ביותר ב-Deep Learning הוא פונקציית השגיאה** – היא המיצפן שמנחה את הלמידה.
2. **תהליך אקראי אינו ניתן לחיזוי** – אם הנתונים אקראים לחלוטין, לא ניתן לבנות מודל.
3. **דיקוק של 50% הוא הגרוע ביותר** – זה שווה לאריקת מטבח.
4. **דיקוק של 0% מעיד על היפוך התוויות** – פשוט הופכים את התשובות.
5. **נוירון = ייצוג גרפי של משווה מתמטית**

9 רקע ההיסטורי

- בשנות ה-60: הפרספטורון פותח והציג תקווה גדולה
- 1969: מינסקי ופיירט הוכיחו שפרספטורון בודד לא פותר XOR
- "חרף-ה-AI": תקופה ארוכה שבה המחקר קפא
- שנות ה-2000: פריצת דרך עם GPU ועיבוד מקבילי
- כינוי "Deep Learning" הופיע כדי לעקוף את הסטיגמה של "רשותות נוירוניים"